

2007. július 11., szerda

63. szilárd meggyőződése, hogy a bizonytalan és rosszul fizetett munka nem megfelelő válasz az egyre több ágazatot érintő cégáthelyezési tendenciára; úgy ítéli meg ezzel szemben, hogy a jelenleg a versenyképesség hiányával küszködő ágazatokat a kutatás és a fejlesztés, a képzés és az élethosszig tartó tanulás terén tett befektetések lendíthetik fel;

64. felhívja a Bizottságot egy vitarendezési rendszer létrehozásának megkönnyítésére annak érdekében, hogy a szociális partnerek közötti európai megállapodások hatékony és rugalmas eszközzé váljanak, előmozdítva a hatékonyabb, európai szintű szabályozási megközelítést;

65. felhívja a tagállamokat, hogy szüntessék meg a munkaerőpiacokra való belépéssel kapcsolatos korlátozásokat, javítva az Európai Unióban a munkavállalói mobilitást, és elősegítve az egységes piac és a liszaboni stratégia céljainak gyorsabb elérését;

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a tagjelölt országok parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0340

A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetése

Az Európai Parlament 2007. július 11-i állásfoglalása „A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetése: a hasznok és a lehetőségek maximalizálása a munkavállalók védelmének biztosítása mellett” című bizottsági közleményről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló iránymutatásokat tartalmazó, 2006. április 4-i bizottsági közleményre (COM(2006)0159),
 - tekintettel a 2007. június 13-i bizottsági közleményre, melynek címe: A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetése: a hasznok és a lehetőségek maximalizálása a munkavállalók védelmének biztosítása mellett (COM(2007)0304) (a munkavállalók kiküldetéséről szóló közlemény),
 - tekintettel a munkavállalók kiküldetéséről szóló 2004. január 15-i ⁽²⁾ és 2006. október 26-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira,
 - tekintettel a Bizottságnak címzett, B6–0132/2007 számú szóbeli választ igénylő kérdésre a munkavállalók kiküldetéséről szóló közleményről,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a 96/71/EK irányelv teljeskörű és következetes végrehajtása problémásnak bizonyult, mivel a tagállamok azt nem ültették át megfelelően, és illetékes hatóságai nem működtek együtt egymással;
- B. mivel a témában kiadott korábbi bizottsági közleményeket a Parlament elégtelennek tartotta, és azok nem oldották meg az irányelvvel kapcsolatos problémákat; mivel a Bizottság és a Parlament álláspontja továbbra is eltér például a kiküldő társaság jogi képviselőjének elérhetősége témájában a fogadó országban és a dokumentumoknak az irányelvnek való megfelelés ellenőrzése érdekében a munkavégzés helyén történő őrzésére vonatkozóan;

⁽¹⁾ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2004.4.16., 404. o.

⁽³⁾ P6_TA(2006)0463.

2007. július 11., szerda

- C. mivel a kiküldött munkavállalók védelme kiemelkedő fontosságú a munkavállalók – a Szerződésben is szereplő – szabad mozgásának biztosítása és a munkakörülmények változatlansága szempontjából, és alapvető jelentőségű közérdeknek kell azt tekinteni;
- D. mivel a Bíróság esetjoga szerint a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv hatálya alá tartozó intézkedések csak abban az esetben indokoltak, ha azokat közérdekű célok igazolják, például a munkavállalók védelme;
1. meggyőződése, hogy a 96/71/EK irányelv teljeskörű végrehajtása a legfontosabb a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a munkavállalók védelme közötti helyes egyensúly megteremtésében, különösen a szociális dömping megakadályozásában;
 2. meggyőződése, hogy a Bizottság iránymutatása és jogértelmezése egyes esetekben túlmutat a Bíróság esetjogán;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy a kiküldetésekkel kapcsolatos intézkedések elfogadása során vegye figyelembe az Európai Unión belül létező számos különböző munkaerőpiaci modellt; kéri továbbá a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben a tényt, hogy egyes tagállamok előírják egy jogképességgel rendelkező meghatalmazott elérhetőségét a fogadó országban az irányelv megfelelő végrehajtása és nyomon követése érdekében; úgy véli, hogy ez a meghatalmazott bárki lehetne, aki rendelkezik a társaság egyértelmű meghatalmazásával (akár maga a munkavállaló is);
 4. úgy véli, hogy a tagállamok közti együttműködés és információcsere eddig nem volt kielégítő, és a probléma kezelése előfeltétele az irányelv sikeres végrehajtásának; úgy véli, hogy a Bizottságnak pontosabbnak kellene lennie az irányelv szerint elfogadható, a munkavállalók védelmét szolgáló ellenőrző intézkedésekről szóló, a tagállamok számára adott iránymutatások kiadása során;
 5. úgy véli, hogy a fogadó tagállam által az irányelv alapján végzett ellenőrzések, valamint az, hogy egyes dokumentumokat a fogadó országban kell őrizni, fontos eszköz a kiküldött munkavállalók jogai védelmének biztosítása terén; úgy véli azonban, hogy ezeknek az intézkedéseknek arányosnak kell lenniük, és nem szabad rejtett akadályokat képezniük a szabad mozgáshoz való jog gyakorlása előtt;
 6. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi esetjog elismeri a fogadó tagállam jogát arra, hogy megköveteljen bizonyos dokumentumokat az irányelvben foglalt munkakörülményeknek való megfelelés ellenőrzése érdekében;
 7. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő iránymutatásokat a társaságok és a tagállamok számára, hogy azok jobban megértsék, hogy mit tehetnek meg az irányelv és a vonatkozó esetjog alapján; kéri a Bizottságot, hogy egy állandó európai nemzetközi együttműködési platform létrehozásával támogassa a tagállami ellenőrző hatóságok közötti szoros együttműködést; üdvözli, hogy a Bizottság fel fog állítani egy magas szintű csoportot, melynek célja a tagállamok támogatása és segítése a jó gyakorlatok azonosításában és megosztásában, valamint a szociális partnerek rendszeres és hivatalos bevonásában;
 8. úgy véli, hogy azokban a tagállamokban, ahol az irányelvet kollektív megállapodások révén hajtják végre, a szociális partnereknek közvetlen hozzáféréssel kellene rendelkezniük a kiküldő társaságokkal kapcsolatos információkhoz, hogy ellenőrzést tudjanak gyakorolni felettük, amely feladatot más tagállamokban a céginformációkhoz hozzáférő hatóságok látnak el;
 9. támogatja a Bizottság következtetését, miszerint a fogadó tagállamnak előzetes nyilatkozatot kellene megkövetelnie a szolgáltatásnyújtótól, hogy ellenőrizni tudja, hogy az megfelel-e a foglalkoztatási feltételeknek;
 10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.
-